

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2013

תת"ע 871-01-13 מדינת ישראל נ' אבודרה

בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יצחק אבודרה

הכרעת דין

פתח דבר

1. הנאשם עומד לדין בעבירה של שימוש בטלפון בעת שהרכב היה בתנועה – עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א – 1961.

2. בישיבת ההקראה, שנערכה ביום 27.1.13, כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי: "אני הייתי במצב עמידה", ולכן התיק נדחה לשמיעת הוכחות.

הנקודות שאינן במחלוקת

3. אין מחלוקת בין הצדדים באשר למיקום האירוע – רחוב 3431 פינת רחוב נס לגויים ביפו. אין מחלוקת שבאותה עת, 4.6.12, שעה 13:15, נהג הנאשם רכב משא מרחוב 3431, והתכוון לפנות ימינה לרחוב נס לגויים.

הנקודות שבמחלוקת

4. הנאשם טוען כי עובר לפנייה היה בעצירה, על גבי רחוב 3431, ושוחח במירס שאחז בידו עם מעבידו, לאור תקלה טכנית שאירעה למשאית. אליבא דתביעה הנאשם אחז בידו השמאלית, קרוב לפיו מכשיר פלאפון, תוך שהוא נוסע ויוצא מרחוב 3431, בהגיעו לצומת עם רחוב נס לגויים עצר, כאשר המשיך לאחוז בידו את הפלאפון, ולאחר שהשוטר סימן לו שיעמוד בצד, הוריד את המכשיר כלפי מטה ופנה ימינה.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2013

תת"ע 871-01-13 מדינת ישראל נ' אבודרה

פרשת התביעה

5. מטעם התביעה העיד השוטר רס"ל רועי סיתאלכיל, שערך את הדו"ח (ת/1). המדובר בשוטר תנועה מאת"ן יפתח. השוטר מציין כי בהיותו בנסיעה על רחוב נס לגויים ממזרח למערב הבחין בנאשם אשר יוצא מרחוב 3431 מכיוון צפון לדרום, "ותוך כדי נסיעתו הבחנתי דרך חלון דלת נהג אשר היה פתוח שהנהג אחז בידו השמאלית הקרוב לפיו מכשיר פלאפון תוך קשר עין רצוף כאשר הנהג הגיע לצומת עצר את המשאית, כאשר הנהג ממשיך לאחוז בידו השמאלית קרוב לפיו את הפלאפון שאני כמטר מולו וסימנתי לו שיעמוד בצד. הנ"ל פנה ימינה לאחר שהוריד את מכשיר הטלפון כלפי מטה ונעצר...".

השוטר מציין בדו"ח כי ברכב קיימת דיבורית קבועה, "לטענת הנהג הדיבורית לא תקינה".

דברי הנאשם, שנרשמו ע"י השוטר: "תוותר לי יש לי הרבה נקודות לפני חודשיים קיבלתי שמונה נקודות על הורדה מהכביש". הנאשם חתם על הדו"ח.

6. בחקירתו הנגדית עמד השוטר על גרסתו. השוטר הסביר כי ישב ליד נהג הניידת. הנאשם הציג לעד שלוש תמונות שצילם במקום האירוע (נ/1-3). הנאשם הצביע על תמונה נ/1 וטען כי בשל הגדר הקיימת במקום לא יכל השוטר לראותו בנסיעה. השוטר דחה טענה זו והשיב: "כמו שניתן לראות לפי התמונה הגדר מחורצת ואינה אטומה ולכן ניתן לראות את כלי הרכב בנסיעה" – ע' 3, ש' 26-23.

השוטר עמד בחקירתו הנגדית על כך שהבחין בנאשם בנסיעה, אחוז בטלפון ביד שמאל, ורק לאחר שעצר הנאשם, והורה לו לעצור בצד ימין הוריד הנאשם את הטלפון כלפי מטה: "ואיך שהורתי לו הוא הוריד את הטלפון כלפי מטה". – ע' 4, ש' 9-7.

פרשת ההגנה

7. הנאשם העיד להגנתו.

הנאשם טען כי יצא מהסמטה המדוברת (רחוב 3431) אך לא אחז בטלפון. עת הגיע לכביש (לחיבור עם רחוב נס לגויים) "בעל הבית צפצף לי במירס שזה לא טלפון. בעל הבית לקח לנו את הטלפונים כי זה עלה לו הרבה כסף והשאיר לנו מירס. כשצפצף לי בעל הבית במירס זה היה ליד הכביש על המדרכה, כמו שמופיע בתמונה נ/2 ונעמדתי ודברתי עם בעל הבית באמצעות המירס בקשר למשאית שיש לה תקלה ואיפה לנסוע לאיזה כיוון. כשהשוטר ממול היה עם חברו הם דברו ביניהם והיו בתוך פקק והוא לא זוכר את זה וכשהוא הסתובב והסתכל עלי הוא ראה אותי שאני עומד על המדרכה ומדבר והוא נדלק עלי הורה לי לרדת ימינה...". – ע' 4, ש' 28-23.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2013

תת"ע 871-01-13 מדינת ישראל נ' אבודרה

הנאם טען כי השוטר אמר לו: **"סחבק תחתום הכל יהיה בסדר"**. הנאשם טען כי ביקש מהשוטר שיקריא לו את הדו"ח, שכן היה ללא משקפי קריאה והשוטר סרב. הנאשם טען כי חתם על הדו"ח מבלי לדעת על מה הוא חותם.

8. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי לא היתה לו דיבורית למירס. הנאשם אישר כי אחז את המירס בידו השמאלית. הנאשם אישר שאכן הוריד את הטלפון כי בדיוק סיים לדבר והחל לפנות ימינה: **"כשהוא אמר לי לפנות ימינה אני הורדתי את הטלפון בדיוק סיימתי לדבר והתחלתי לנסוע ימינה"** – ע' 5, ש' 26-27.

הנאשם אישר את תגובתו כפי שנרשמה בדו"ח, וטען: **"כנראה זה היה בלחץ... כן, אמרתי לו ש-8 נקודות הורידו את האוטו מהכביש בגלל ליקויים מכניים"** – ע' 6, ש' 7-11. הנאשם הכחיש שאמר לשוטר: **"תוותר לי"**, הנאשם אישר שאמר לשוטר, כפי שנרשם בדו"ח שהדיבורית שבמשאית אינה תקינה.

דיון והכרעה

9. בפני גרסה מול גרסה, לאחר שהזהרתי את עצמי, אני קובע כי הנני מעדיף את גרסת השוטר על פני גרסת הנאשם, שהינה גרסה כבושה. השוטר הותיר בי רושם חיובי. התרשמתי משוטר מקצועי, שלא ניסה להעצים את האירוע או להוסיף פרטים שאינם מן העניין. השוטר אישר התמונות שצילם הנאשם (נ/3-1) במקום האירוע והסביר כי ישב ליד נהג הניידת ויכול היה להבחין בנאשם בעודו בנסיעה, על גבי רחוב 3431, מחזיק בטלפון, בידו השמאלית קרוב לפיו, והגדר המופיעה עלי נ/1 לא הפריעה לו להבחין בעבירה, שכן הגדר אינה אטומה.

דברי השוטר משתלבים המה עם דברים שאישר הנאשם בעצמו בחקירתו הנגדית, כמו עצם האחיזה במירס ביד שמאל, כמו שאכן אמר לשוטר שהדיבורית אינה תקינה, כמו שאמר לשוטר שיש לו 8 נקודות, והורדת הרכב מהכביש בשל ליקויים מכניים.

10. מנגד גרסת הנאשם כבושה. הנאשם לא הותיר בי רושם חיובי. נסיונו לטעון כי השוטר אילצו לחתום על הדו"ח וכי לא ידע על מה הוא חותם – מופרך.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2013

תת"ע 871-01-13 מדינת ישראל נ' אבודרה

ראשית, הנאשם לא חקר את השוטר בנקודות אלה, שנית דברים מהותיים, שרק הנאשם ידע אותם כמו: קיומה של דיבורית תקולה, העובדה שלנאשם יש 8 נקודות "על הורדה מהכביש", רשומים בדו"ח מפי הנאשם, **מהיכן ידע אותם השוטר?**

11. הנאשם אישר שאחז במירס בידו המשאלית, היד שראה השוטר, אך הכחיש את המילים: **"תוותר לי"**.

ברי הוא, לאור מכלול הדברים, שהנאשם הבין כי אם יאשר גם צמד מילים אלה, אזי הוא למעשה מלמד על עצמו כי ביצע העבירה, או למצער ראשית הודיה.

12. למען הסר ספק, אציין כי גם אם אחז הנאשם מכשיר מירס, ושוחח עימו עם מעבידו, כפי שטען בגרסתו הכבושה בבית המשפט, שלא בא זכרה בדברים שנרשמו מפיו בדו"ח, כמו גם לא בא זכרה של גרסת "דברתי בעצירה" או שהשוטר "עמד בפקק" – עדיין אני קובע כי השימוש במירס עונה על הגדרת טלפון, הקבועה עלי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

13. **תקנה 28 לתקנות התעבורה, קובעת בזו הלשון:**

חובה להחזיק בהגה או בכידון

(א) נוהג רכב חייב להחזיק בידיו את ההגה או הכידון כל עוד הרכב בתנועה; אולם רשאי הוא להסיר יד אחת מן ההגה או הכידון אם עליו לעשות בה דבר להבטחת פעולתו התקינה של הרכב או לקיום כללי התנועה.

(ב) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב –

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (SMS);

(2) בתקנת משנה זו - "דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו; "טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת אשר קיימים בו לחצנים לחיוג.

14. דעתי כדעת ערכאה מנחה (עפ"ת (מחוזי ת"א) 32659-11-12 שילר נ' מדינת ישראל, מיום 13.12.12, כב' השו' רענן בן-יוסף) שיש לפרש את תקנה 28 פרשנות תכליתית ויש להרחיב האיסורים ולהעדיף בטחונם של עוברי הדרך.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2013

תת"ע 871-01-13 מדינת ישראל נ' אבודרה

15. כבר נפסק על ידי בית המשפט העליון כי תכליתה של תקנה 28 לתקנות התעבורה הינה תכלית בטיחותית, ובעבר לפני התיקון שנערך בתקנה, כבר נפסק כי גם מכשיר קשר ייחשב לטלפון - רע"פ 7593/07 פלוני נ' התצ"ר, תק-על 2008(2) 862, רע"פ 4133/99 צבי צימרינג נ' מדינת ישראל, תק-על 99(2) 429.

מה לי החזקת אמצעי קשר כזה או אחר, שנועד לשימוש כזה או אחר, שתכליתה של התקנה הינה בטיחותית ויסוד קיומה מבוסס על מוטיב האחיזה.

16. הגה או כידון יש לאחוז בשתי ידיים. אחיזה במכשיר המיועד לתקשורת ובו לחצנים לחיוג, כאלה או אחרים, מנטרלת את תשומת ליבו של הנהג לנעשה בדרך ומסכנת אותו, את נוסעי רכבו והמשתמשים האחרים בדרך.

17. מוטיב השימוש הינו מוטיב רחב, שיכול להתקיים בצורות רבות ומגוונות, למשל שיחה, לחיצה על מקש כזה או אחר, בדיקת מסרון או הודעה מסוג אחר, צפייה במדיה או בשעון וגם בדיקת תקינות הפעלה או כיבוי של המכשיר.

18. הגדרת טלפון, כנוסחו לאחר תיקון התקנה – תיקון מס' 2, התשס"ח - 2007, יש לפרש בצורה תכליתית מרחיבה לאור הערך המוגן של בטחון המשתמשים בדרך.

בעולמנו הטכנולוגי והמתקדם יכול לטעון הטוען, המחזיק במכשיר חכם (סמארטפון) כי אין בנמצא לחצני חיוג, שכן הכל מבוסס על מגע – האם שוב ידרש המחוקק לשנות מהגדרת התקנה? נשיב על כך בשלילה, שכן פרשנותה של התקנה תהא לעולם פרשנות תכליתית בטיחותית שאדניה מוטיב האחיזה – הגה או כידון אחוז בשתי ידך, ומה לי שהינך אחוז במכשיר תקשורת מסוג טלפון לחצנים, סמארטפון, מירס או איתורן (ראה והשווה תת"ע (ת"א) 10098-11-12 מדינת ישראל נ' אהרון, מיום 18.2.13).

19. מקובלים עלי הדברים שנקבעו בעבר, עובר לתיקון התקנה, במסגרת ע"פ (מחוזי ת"א) 70433/03 אברהם נ' פרקליטות מחוז המרכז, תק-מח 2004(3) 4515, (כב' השו' דוד רוזן), שלאורם, לדידי, יש להמשיך ולפרש את האמור בתקנה 28, גם לאחר תיקונה בעניין מכשיר המירס:

"אינני רואה כל הבדל בין מכשיר טלפון נייד ובין מכשיר מירס הפועל כטלפון נייד, או מכשיר מירס הפועל בדומה למכשיר קשר. מדובר במכשירים שנועדו לאפשר דיבור ושיח בין בני אדם. העובדה שמכשיר אחד מושתת על טכנולוגיה כזו והמכשיר השני מושתת על טכנולוגיה אחרת, אינה ממין העניין. כמו שההבדלים בין הטכנולוגיות השונות המפעילות את המכשיר, אינם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2013

תת"ע 871-01-13 מדינת ישראל נ' אבודרה

מענייננו, כך אין משמעות לעובדה, שמכשיר אחד נקרא טלפון נייד, האחר נקרא מכשיר מירס, או שמא יקרא מכשיר "אישי" או מכשיר "העברה", "העצמה" או כל שם אחר. אין באלה כדי לשנות ולהבדיל. השאלה בעיקרה הינה מהות המכשיר ותכליתו. בשאלה שעל מדוכת דיוננו לא מצאתי כל הבדל מהותי בין מכשיר טלפון נייד לבין מכשיר מירס, הפועל בדרך מכשיר קשר".

20. למעלה מן הצורך אציין כי, שביקש הנאשם להסביר את טענתו כי מכשיר מירס אינו מכשיר טלפון, השיב: "כן. זה לא מכשיר טלפון זה מירס שמחזיקים ביד וחייבים לדבר עם לחיצה על כפתור כל הזמן ומדברים איתו קרוב לפה...". – ע' 5, ש' 7-9.

צא ולמד גם בהפעלת מכשיר מירס יש ללחוץ על לחצן כדי לדבר.

הנאשם עצמו, בדבריו בחקירה הנגדית, נפל בלשונו ואמר: "כשהוא אמר לי לפנות ימינה אני הורדתי את הטלפון בדיוק סיימתי לדבר והתחלתי לנסוע ימינה" – ע' 5, ש' 26-27.

21. ומן הכלל אל הפרט –

עת הותיר בי השוטר רושם חיובי והיפכא הנאשם, מצאתי לאמץ גרסת השוטר, לפיה הנאשם אחז בטלפון בידו השמאלית, בסמוך לפיו בעת נסיעה ברכב, ללא דיבורית, והוריד המכשיר כלפי מטה עת והשוטר הורה לו לעצור בצד.

גם לגרסת נאשם, שעסקינן במירס, אני קובע כי גם מכשיר המירס עונה על הגדרת "טלפון" המופיעה עלי תקנה 28, כמפורט לעיל.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ג, 07 מרץ 2013, במעמד הצדדים

רועי פרי, שופט